

so potem podzemelce ali krompir. Sadili so ga, kakor jim je tudi Marija zapovedala, in pridelovali so ga v obilni meri.

Tako so bili rešeni hude lakote. Ker so ga pa le preveč imeli, so se kmalu prevzeli in se norčevali iz te nebeške hrane. Jeli so ga tudi živini klasti. Nad takim početjem se pa božja porodnica razsrdi in jim napove kazen. Korum jame gniti in zaradi tega se ga dandanes toliko pokonča in uniči.

Nastop Blejskega jezera

Nekdaj so bili ondi, kjer je zdaj Blejsko jezero, jako lepi travniki in vrtovi. Skratka, bil je to pravi zemeljski raj. Stala pa je ondi tudi cerkev Marije Device in okoli nje mnogo bivališč.

Vse drugo je bilo lepo v redu, le pokopališča še niso imeli. Morali so torej mrliče drugje zagrebati.

Neke jako prijetne poletne noči, ko se vaščani pozno v noč zunaj, blizu cerkve, hlade in o vsakovrstnih rečeh pomenkujejo, zasliši se sem od cerkve jako mil pa otožen glas: »Naredite in pripravite še pokopališče, ako ne, bode se samo.« Ta glas se je ponavljal trikrat in vsakokrat močneje.

Vaščani pa, prevzetni kakor so bili, se ne zmenijo mnogo za to svarilo, temveč reko: »Tem bolje, naj se le naredi pokopališče samo, ga pa nam ne bode treba.«

In glej! Drugo jutro, ko se prikaže veličastno solnce izzad gora, lesketa se ondi, kjer so bili poprej lepi in cvetoči vrtovi i travniki, prelepo bisernato jezero s cerkvico Marije Device v sredi.

Strah v Poljanah pri pokopališču

Enkrat gre nek čevljar pozno ponoči iz mesta domu po cesti proti Poljanam. Bil je malo natrkan in je cesto meril od jedne strani do druge.

Ko pride blizu pokopališča, kar skoči neznansko velik črn pes izza grmovja predenj. On se tako prestraši, da kar obmolkne in obstoji. Še celo svojo kvantarsko pesmico, ki jo je ravno pel, je pozabil za trenutek. Pa vendar se kmalu ojači in ujezi ter reče:

»Ako si pes, pojdi kamor ti drago, ako si pa hudič, pa pojdi v pekel, od koder si prišel.«

Pes pa zarenči in se dolgo časa suče okoli njega. Čevljarja je bilo zdaj malo strah in se začne prekríževati.

Zdaj se izgubi pes od njega ter gre proti vodi, kjer je ravno nek tolmun bil in poskoči s tako močjo v vodo, da se na vse strani poškropi. Še celo čevljarja je mnogo kapljic zadelo. Kamor pa je pala kaka kapljica, speklo ga je, kakor bi ga bil kdo s kropom polil.

Zdaj se čevljar kar v dir spusti in se še nazaj ne upa pogledati, ker je slišal, da je hudir že nekoga požrl, ko se je pri takem slučaju nazaj ozrl. Ves spehan in truden prisopiha domov. Tudi pijanost mu je hudič pregnal iz glave.

Hudič in žena

Enkrat, ko je glavar vseh hudičev, Lucifer, obhajal obletnico svojega izgnanja iz raja, napravi veliko pojedino svojim podložnikom. Pri tej pojedini so se jako